

क्रुञ्चः

वालः शिशुभिः । इति दुर्गादासः ।
 क्रोडः, ङं, (क्रोड + भावे घञ् ।) परीहासः । इति
 शब्दरत्नावली ।
 क्रोडनं, स्त्री, (क्रोड + भावे ल्युट् ।) खेला । यथा ।
 “बाणक्रोडनमिन्दुशेखरधनुर्भङ्गावधि प्रकृता
 ताते काननयेवनावधि ह्यपा सुधीवसखावधि” ।
 इति महानाटकम् ।
 क्रोडा, स्त्री, (क्रोड + भावे अप् ततटाप् ।) परी-
 हासः । खेला । इत्यमरः । १ । ७ । ३३ ।
 (यथा, भागवते । २ । ३ । १५ ।
 “स वै भागवतो राजा पाण्डवेयो महारथः ।
 बाणक्रोडनकैः क्रोडन् ह्यथाक्रोडां य आदे” ॥)
 अवनचानम् । इति मेदिनी ।
 क्रोडातालः, ङं, (क्रोडानामकसातः ।) तावप्रभेदः ।
 यथा,—
 “एक एव जुतो यत्र क्रोडातालः स कथ्यते ।
 अपरं नियमं विना” । इति सङ्गीतदामोदरः ।
 क्रोडारत्नं, स्त्री, (क्रोडायां क्रोडायाः वा रत्नमिव ।)
 रतिः । इति चिकित्साग्रहः । [हृषायुधः ।
 क्रोडारथः, ङं, (क्रोडायै रथः ।) क्रोडार्थरथः । इति
 क्रीतः, ङं, (क्री + कर्मणि क्तः ।) क्रीतकपुत्रः । स
 तु दादशविधपुत्रान्नागैर्वपुत्रभेदः । इति जटा-
 धरः । (यथाह, याज्ञवल्क्यः ।
 “दद्यात् मावापिता वा यं स पुत्रो दत्तको भवेत् ।
 क्रीतश्च ताभ्यां विक्रीतः कृत्रिमः स्यात् स्वयं कृतः” ॥)
 कृतकये चि । केना इति भाषा । यथा,—
 “दीयमानं न सृष्टाति क्रीतं पश्यन्तु यः कर्षो ।
 स एवास्य भवेद्दोषो विक्रेतोर्योऽप्रयच्छतः” ॥
 इति प्रायश्चित्ततत्त्वे नारदः ।
 क्रीतकः, ङं, (क्रीत + स्वार्थे कन् ।) क्रीतपुत्रः ।
 यथा, मनुः । ६ । १७४ ।
 “क्रीतोयास्यस्वपत्यायं मातापित्रोर्यमन्तिकात् ।
 स क्रीतकः सुतस्तस्य सदृशोऽसदृशोऽपि वा” ॥
 क्रीतानुग्रहः, ङं, (क्रीते क्रये अतनुग्रहः पश्चात्तापः ।)
 अर्थं क्रीत्वा पश्चादनुतापः । यथा,—
 “क्रीत्वा मूल्येन यः पण्यं क्रीता न वज्र मन्यते ।
 क्रीतानुग्रह इत्येतत् विवादपदमुच्यते” ॥
 इति याज्ञवल्क्यः ।
 क्रुष्ट, [ष्ट] ङं स्त्री, (क्रुष्टति वक्रं यथा स्यात् तथा
 गच्छति । “ऋत्विग् दृष्टक् सगिति” । ३ । २ ।
 ५६ । इति निपातनात् साधुः ।) क्रौञ्चः । इत्य-
 मरः । २ । ५ । २२ । क्रौञ्च वक्र इति भाषा ।
 (यथा, यजुर्वेदे १६ । ७३ ।
 “अञ्जः क्षीरं व्यापिवत् क्रुडडाङ्गिरसो धिया ।
 ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्” ।
 “व्याङ्गिरसः अङ्गानां रसः प्राणो यथा, क्रुड
 हंसो भूत्वा धिया प्रज्ञया अञ्जः सकाशत्
 क्षीरं दुग्धं व्यापिवत् पिबति संदृष्टाभ्यां क्षीरो-
 दकाभ्यां क्षीरमेव हंसः पिबतीति जातिस्व-
 मावः” । इति भाष्यम् ॥)
 क्रुञ्चः, ङं, (क्रुञ्च + अच् ।) क्रौञ्चपर्वतः । इति
 हेमचन्द्रः । (वक्रविशेषः । यथा, यजुर्वेदे २४ । २२ ।

क्रूरः

“वायवे वलाका इन्द्राग्निभ्यां क्रुञ्चान्” ॥)
 क्रुञ्चा, स्त्री, (क्रुञ्च + स्त्रियां संयोगोपधत्वात् टाप् ।)
 अजादित्वात् टावित्येके । वीणाभेदः । इति शब्द-
 रत्नावली ।
 क्रुत्, [ष्ट] स्त्री, (क्रुष्ट + सम्यदादित्वात् क्तिप् भावे ।)
 क्रोधः । इत्यमरहेमचन्द्रौ । अस्या रूपान्तराणि ।
 क्रुद् । क्रुञ्च क्रुद् । इति संचिप्रसारव्याकरणम् ॥
 क्रुञ्चः, चि, (क्रुष्ट + कर्त्तरि क्तः ।) क्रोधयुक्तः । यथा ।
 “योऽनुभवायै क्रुञ्चो रत्नवीजो महासुरः” ॥
 इति देवीमाहात्म्यम् ॥ (भावे क्तः ।) क्रोधे स्त्री ।
 क्रुध, लृट् य औ कोपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (दिवां-परं-अकं-अनिट् ।) लृट्, अक्रुधत् । य, क्रुध-
 ति लोकाः शिशवे । औ, क्रोडा । इति दुर्गा-
 दासः ॥ * । रेखते १ हेलते २ भ्रामते ३ भ्रूणी-
 यते ४ भीष्मति ५ भ्येयति ६ दोषति ७ वनयति
 ८ कम्पते ९ भोजते १० । इति दश क्रुध्यति-
 कर्माण्यः । इति वेदनिघण्टौ २ अध्यायः ॥
 क्रुधा, स्त्री, (क्रुध् + क्तिप् स्त्रियां ह्रस्वन्तत्वात् वा टाप् ।)
 क्रोधः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 क्रुन्च, गत्याम् । वक्रणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-
 परं-सकं-अकं-च-सेट् ।) रेपयुक्तादिः पञ्चमखरी ।
 क्रुञ्चति । इति दुर्गादासः ॥
 क्रुञ्च, ग स्त्रियि । क्लिप्ति । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (क्र्यां-परं-अकं-सेट् ।) पञ्चमखरी रेपयुक्तः ।
 क्लिप्ति दुःखानुभवे । ग, क्रुञ्चति बुध्वात्तः । इति
 हृषायुधः । सुक्रुञ्च । इति दुर्गादासः ॥
 क्रुश, ज औ रोदे । ह्रौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (भां-परं-रोदने अकं-आङ्गाने सकं-अनिट् ।)
 न, क्रोशः क्रुशः । औ, अक्रुक्षत् । रोदोऽस्य-
 विमोचनम् । ह्रतिराङ्गानम् । इति दुर्गादासः ॥
 क्रुञ्चा, [न्] ङं स्त्री, (क्रोशति रौतीति । क्रुश +
 “कीड् क्रुश्रिहृति” । उणां ४ । ११३ । इति
 कानिप् ।) ष्टगणः । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुभा-
 दित्तिः ॥
 क्रुञ्चं, स्त्री, (क्रुञ्च + भावे क्तः ।) रोदनम् । इत्यमरः ।
 १ । ७ । ३५ । रावः । इति मेदिनी ॥
 क्रूरः, चि, (ह्रत् क्सेदने + “ह्रतेऽक्कृष” ।) उणां २ ।
 २१ । इति रक्प्रत्ययः धातोः क्वादेशश्च ।) पर-
 द्रोहकारी । (यथा, मेघदूते । १०७ ।
 “क्रूरस्तस्मिन्नपि न सहते सङ्गमं नौ कृतान्तः” ॥)
 गिदयः । तत्पर्यायः । ष्टशंसः २ घातुकः ३ पापः ४ ।
 (यथा, भागवते । ६ । १४ । ३७ ।
 “स्त्रियो ह्यकथयाः क्रूरा दुर्मयाः प्रियसाहसाः” ॥
 यथा, च कुमारे । २ । ४८ ।
 “तस्मिन्नुपायाः सर्वे नः क्रूरे प्रतिहतक्रियाः” ।
 “क्रूरे घातुके” इति मल्लिनाथः ॥)
 कठिनः । इत्यमरः । ३ । ३ । १६० ॥
 (यथा, रघुवंशे । १२ । ४ ।
 “तस्याभिधेकसम्भारं कल्पितं क्रूरनिश्चया” ॥)
 घोरः । इति मेदिनी ॥ (यथा, पञ्चतन्त्रे ३ । २५ ।
 “क्रूरो लुब्धोऽजसोऽसत्यः प्रमादी भोरस्त्रियः” ॥)
 उष्णः । इति हेमचन्द्रः ॥ प्रथमतोऽप्यपञ्चमसप्तम-

क्रैयं

नवमैकादशराशयः । यथा,—
 “द्यौर्जोऽथ युग्मं विषमः समश्च
 क्रूरोऽथ सौम्यः एवमोऽङ्गना च ।
 चरस्त्रियद्वात्मकनामध्येया
 मेवादयोऽमी क्रमशः प्रदिष्टाः” ॥
 इति दीपिका ।
 क्रूरः, ङं, (ह्रन्तवीति । “ह्रतेऽक्कृष” ।) उणां २ । २१ ।
 इति रक् धातोः क्वादेशश्च ।) भूताङ्गुशब्दः ।
 रत्नकरवीरशब्दः । श्येनपक्षी । कङ्कपक्षी । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 क्रूरकर्मा, [न्] ङं, (क्रूरं कर्म यस्य ।) भयानक-
 कर्मकर्त्तरि चि ॥ (यथा, पञ्चतन्त्रे । १ । १० ।
 “दिगिक्ता क्रूरकर्मायो निष्ठाच्छिद्रानुसारिणः ।
 दूरतोऽपि हि पश्यन्ति राजानो भुजगा इव” ॥)
 कट्टुतुम्बिनीशब्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अक-
 पुष्यो । अस्याः पर्याया यथा,—भावप्रकाशस्य
 पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
 “अकपुष्यो क्रूरकर्मा यस्य जज्जकामुका” ॥)
 क्रूरगन्धः, ङं, (क्रूरः उग्रो गन्धोऽस्य ।) गन्धकः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 क्रूरगन्धा, स्त्री, (क्रूरः उग्रो गन्ध एकदेशे ऽस्याः । स्त्रियां
 टाप् ।) क्यारोवृत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 क्रूरदृक्, [ष्ट] चि, (क्रूरा दृक् दृष्टियस्य । क्रूरं
 यथा स्यात् तथा पश्यति वा । दृष्ट् + क्लिन् ।)
 पिशुनः । शनैश्चरे ङं । इति मेदिनी । (यथा,—
 ज्योतिषतन्त्रे । “आरोवक्रः क्रूरदृक् चावनेयः” ॥)
 क्रूरधूर्तः, ङं, (क्रूरः ह्यव्यवर्तयता धूर्त इव ।) ह्यव्य-
 धत्तूरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (ह्यव्यधत्तूरकशब्दे
 ऽस्य गुणपर्याया ज्ञातव्याः ।)
 क्रूररावी, [न्] ङं, (क्रूरं कर्त्तव्यं उग्रं वा रौतीति ।
 र + ङितिः ।) द्रोणकाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 क्रूरलोचनः, ङं, (क्रूरे लोचने क्रूरं लोचनं वा अस्य ।)
 शनिः । इति हारावली ॥
 क्रूरस्वरः, चि, (क्रूरः कर्त्तव्यः स्वरोऽस्य ।) कर्त्तव्य-
 धनियुक्तः । यथा,—
 “क्रूरस्वरा काकोलुकुकरद्वोऽङ्गान्तराभाः” ॥
 इति कविकल्पगतयां द्वितीयश्लेषतत्त्वे द्वितीय-
 कुसुमम् ॥
 क्रूरा, स्त्री, (क्रूर + स्त्रियां षात्विति न डोष् अतः
 टाप् ।) रत्नपुनर्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥
 क्रूराकृतिः, ङं, (क्रूरा षाकृतिर्यस्य ।) रावणः ।
 इति शब्दमाला ॥ (कठोरमूर्त्तौ, चि ॥)
 क्रौञ्चिः, ङं, (क्री + निः ।) क्रयवस्तु । इत्युणादिकोषः ।
 क्रीतयं, चि, (क्री + कर्मणि तथ्यत् ।) क्रयवस्तु । यथा,
 “क्रियं क्रीतयमाचके” । इत्यमरः । २ । ६ । ५२ ॥
 क्रीता, [ऋ] चि, (क्री + लृच् ।) क्रयकर्त्ता । यथा ।
 “विक्रेतुर्दंशगाच्छुद्धिः स्वामी अर्थं त्रयो दमम् ॥
 क्रीता मूल्यमवाप्नोति तस्मात्तस्यस्य विक्रयो” ॥
 इति प्रायश्चित्ततत्त्वे याज्ञवल्क्यः ॥
 क्रैयं, चि, (क्री + कर्मणि यत् ।) क्रीतयमाचकम् ।
 इत्यमरः । २ । ६ । ५२ ॥ किगिवार लपयत्त इत्य
 इति भाषा ॥